

יִוֹלֵד כי הרי עליך נאמר בתחילה 'פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן' ופנחס הוא אליהו, והוא בן אהרן בודאי מאחר שבמעשה קנאתו התעברו בו נשמות נדב ואביהוא בני אהרן, והנה זה אהרן הוא אחי ומשום כך אתה צריך לעזור לי שעל כך נאמר 'אח לצרה יולד' ומשום כך אתה תעזור לי לבאר את המצוות (יהל אור).

מצוה לדון בדין הסוטה

פֶּתַח וְאָמַר, פְּקוּדָא לְדוֹן בְּדִינֵי סוֹטָה, הֲדָא הוּא דְכִתִּיב וְעֵבֶר עָלָיו רוּחַ קִנְאָה וְקִנְאָה וְגו' ופֶתַח וְאָמַר

הרעיא מדימנא לבאר את המצווה שצריך לדון בדין הסוטה ואמר לבאר את מש"כ ועבר עליו וגו'. **וְדָאֵי רוּחַ קִנְאָה מְתֵרִין סְטֵרִין אֲשֶׁתִּכַּח, חָד בְּשִׁקְרָא, וְחָד בְּקִשּׁוּט. בְּגִין דָּא, בְּרוּחַ שִׁקְרָא וְקִנְאָה אֶת אֲשֶׁתּוֹ, וְהִיא לֹא נִטְמָאָה** והנה ודאי רוח הטומאה של המקנא היא נמצאת בשני צדדים אחד מצד השקר ואחד מצד האמת [קפז] ומשום כך אם רוח הקנאה הוא מצד השקר אז נאמר 'וקנא את אשתו והיא לא נטמאה' ואז רוח הקנאה הוא בשקר מאחר שהיא טהורה. **וְתִנְיָנָא, וְעֵבֶר עָלָיו וְגו', וְקִנְאָה אֶת אֲשֶׁתּוֹ וְהִיא**

אור הרשב"י

כמאן דאמר רוח טהרה, דתניא: וקנא את אשתו - רשות, דברי ר' ישמעאל, ר"ע אומר: חובה; אי אמרת בשלמא רוח טהרה - שפיר, אלא אי אמרת רוח טומאה, רשות וחובה לעיולי לאיניש רוח טומאה בנפשיה.

[קפז] כדאיתא בסוטה דף ג' עמוד א' תנא דבי רבי ישמעאל: אין אדם מקנא לאשתו א"כ נכנסה בו רוח, שנאמר: ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו. מאי רוח? רבנן אמרי: רוח טומאה, רב אשי אמר: רוח טהרה. ומסתברא

הלימוד היומני

לע"נ מאיר מונסה בן רבקה ז"ל

נְטֻמָּאָה ואם רוח הקנאה הוא מצד האמת אז למדנו שעל זה נאמר 'ועבר עליו וגו'
וקנא את אשתו והיא נטמאה' שהרי רוח הקנאה הוא מצד האמת מאחר שהיא נטמאה.

אשה טובה במעשיה נאמר עליה אשת חיל עטרת בעלה ואם הטאה היצה"ר
עושה אותה נבלה

וְכִי אֵית קוֹשְׁטָא בְרוּחַ מְסֻאָבָא וקשה וכי שייך שיש אמת ברוח

הטומאה, הרי אם באמת הוא קינא לאשתו אז זה בא מצד רוח הקדושה ולא מצד

רוח הטומאה. **אָלָא בְּבַר נָשׁ מְסֻטְרָא דְאֵילָנָא דְטוֹב וְרַע,**

תַּמְנָן יַצֵּר הָרַע, נָחַשׁ אלא בנוסף על הנפש הרוחנית של האדם יש לאדם עוד

נפש יסודית שהיא מצד האילן של טוב ורע, דהיינו שנפשו היסודית היא מקלי' נוגה

המעורבת טוב ורע ומצדה יש באדם יצר הרע הנקרא נחש. **בְּזִמְנָא דְאֵית לְבַר**

נָשׁ אֶתְתָּא שְׁפִירָא, בְּכָל עוֹבְדֵינ טָבִין, דְּאֶתְמַר בָּהּ (משלי

יב) **אֵשֶׁת חַיִל עֵטְרַת בַּעֲלָהּ. יַצֵּר הָרַע אֵית לִיה קִנְאָה,**

בְּנִוּוֹנָא דְאֶשְׁכְּחָנָא דְקִנֵּי אָדָם עַל אֲנִתְתִּיהּ, עַד דְּפִתִּי

לָהּ, וְנָרַם לָהּ מִיתָהּ ולכן בזמן שיש לאדם אשה נאה במעשים טובים שנאמר

בה אשת חיל עטרת בעלה אז ליצר הרע שבו יש לו קנאה עליה והוא מתעורר בכדי להפריד

ביניהם, וכמו שמצינו שקינא הנחש על אדם הראשון על אשתו חווה עד שהוא פיתה אותה

לאכול מעץ הדעת שבזה נקנסה עליהם מיתה. **וּלְזִמְנִין שְׁלִיט עָלָהּ**

בְּחֻבִּין, וּמְסֻאָב לָהּ, וְהָא אֶתְעִבִּידַת נְבִלָה ולפעמים היצר הרע

הוא שולט על האשה ומחטיא אותה ומטמא אותה ולבסוף הוא נוקם בה עד שהוא עושה

אותה נבלה.

ליצר הרע שני צדדים ישמעאל ועשיו נחש וס"מ

וַיִּצַר הָרַע, מִסְטָרָא דִּימִינָא, דִּילִיָּהּ, דִּרְגָא דִּישְׁמַעְאֵל,

אַתְקָרִי נָחֵשׁ והנה היצר הרע שמצד ימין שלו הוא ממדרגת ישמעאל

הנקרא נחש שהוא המפתה את האדם לחטוא. **וּמִסְטָרָא דִּשְׁמַעְאֵל,**

דִּרְגִיָּה דִּיעֵשׂוּ סְמָא"ל, אַתְקָרִי כְּלָב, מְמַנָּא דִּגִּיהֲנָם

דִּיצוּתַּהּ הַב הַב והיצר הרע שמצד שמאל הוא ממדרגת עשו שהוא הסמא"ל הנקרא

כלב הלוקח נקמה מהחוטא והוא הממונה על הגיהנם שהוא צווח ככלב הב את הנשמה

בגיהנם של שלג והב את הנשמה בגיהנם של אש (רמ"ק), **הַדָּא הוּא דְכַתִּיב,**

לְעֵלּוּקָה שְׁתֵּי בְּנוֹת הַב הַב וזהו מש"כ בפסוק 'לעלוקה שתי

בנות הב הב' [קפ], דהיינו שהגיהנם הנקרא עלוקה מאחר שהוא מוצץ אליו את הבריות

כעלוקה ויש לו שתי בנות שהם הנחש והכלב והם צווחים הב הב בכדי להחטיא עוד בני

אדם, **וּבְרַעוּתָא דִּילִיָּהּ לְמִיכַל נְשַׁמְתָּא מְסַאבָּא, בְּנוֹרָא**

אור הרשב"י

ומאן נינהו? מינות והרשות. איכא דאמרי: אמר רב הסדא אמר מר עוקבא, קול גיהנם צועקת ואומרת: הביאו לי שתי בנות שצועקות ואומרות בעולם הזה הבא הבא.

[קפ] וכדאיתא בתלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף יז עמוד א' לעלוקה שתי בנות הב הב – מאי הב הב? אמר מר עוקבא: קול שתי בנות, שצועקות מגיהנם ואומרות בעוה"ז הבא הבא,

הלימוד היומיומי

לע"נ מאיר מונסה בן רבקה ז"ל

דִּילֶיהָ, וַיְהִינָם. וְעָבַר עָלָיו רוּחַ קְנָאָה וְקָנְאָה אֶת אִשְׁתּוֹ
בְּקִשּׁוֹט, וְהִיא נִטְמָאָה וּבְרִצּוֹן שְׁלוֹ הוּא שׁוֹרֵף אֶת הַנִּשְׁמָה שֶׁנִּטְמָאָה בְּאֵשׁ

הַגִּיהֵנָם שְׁלוֹ וְעָלָיו נֹאמַר וְעָבַר עָלָיו וְגו' מֵאַחַר שֶׁבִּאֲמַת הִיא נִטְמָאָה אֲמַנָּם פְּעָמִים שֶׁהוּא לֹא

יכול להחטיאה שבזה נאמר והיא לא נטמאה.

בת איש כהן בתו של מיכאל הכהן הגדול

וּבְגִינָה אֶתְמֹר, (ויקרא כא) וּבֵת אִישׁ כַּהֵן, דָּא מִיכָאֵל, פִּי
תַּחַל לְזִנוּת אֶת אָבִיהָ הִיא מְחַלְלַת בְּאִשׁ

הַשָּׂרֵף וּבִשְׁבִיל הַנִּשְׁמָה שֶׁהִיצַר הִרְעָה רֹצֵחַ לְהַחֲטִיֵּאָה נֹאמַר 'וּבֵת אִישׁ כַּהֵן', דִּהִינּוּ

שֶׁהַנִּשְׁמָה הִיא בְּתוֹ שֶׁל מִיכָאֵל שֶׁהוּא הַכַּהֵן הַגָּדוֹל הַמְּקַרֵּיב אֶת הַנִּשְׁמוֹת עַל הַמִּזְבֵּחַ הָעֶלְיוֹן

לִפְנֵי הַקִּבְיָה וְאִם הַנִּשְׁמָה תַּחַל לְזִנוּת אֶת אָבִיהָ מִיכָאֵל הִיא מְחַלְלַת וְלִכֵּן בְּאֵשׁ הַגִּיהֵנָם

תִּשְׂרָף. וְתִמְּזֵן אֶתְוֹקֶדֶת הָהִיא זֹוְהָמָא, וְאֶתְלַבְּנַת אִיהִי

מִנִּיהִי, כַּכֶּסֶף דְּאֶתְלַבֵּן בְּנִוְרָא, וְהָהִיא עֹזְפֶרֶת דִּזְוִהָמָא

אֶתְוֹקֶד, וְאֶתְעֶבֶד עֶפֶר, וְאֶתְאֲבִיד וְשֵׁם תִּשְׂרָף אוֹתָהּ הַזֹּוְהָמָה שֶׁהִטִּיל

בָּהּ הִיצַר הִרְעָה וְהִיא תַּתְלַבֵּן מִמֶּנּוּ כַּכֶּסֶף הַמְּתַלַּבֵּן בְּאֵשׁ וְזוֹ הָעֹזְפֶרֶת שֶׁהִיא הַזֹּוְהָמָה הִיא תִּשְׂרָף

וְהִיא תַּעֲשֶׂה לְעֶפֶר וְתֵאבֵד.